

ת"פ 48772/11/20 - מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות מחוז ירושלים משטרת ישראל נגד אחמד פרוך, מוסלם עודה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48772-11-20 מדינת ישראל נ' פרוך(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות מחוז ירושלים משטרת ישראל
נגד הנאשמים		1. אחמד פרוך (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד ע. גמליאלי וא. מלס-יפה 2. מוסלם עודה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד א. חליחל

גזר דין

כתבי האישום

הנאשמים הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, זאת בת"פ 48772-11-20 (להלן: "**התיק העיקרי**").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 26.7.20, הנאשמים עצרו את רכבם בסמוך לרכבו של המתלונן אחמד ג'עברי, ויצאו מהרכב כאשר סכינים בידיהם.

הנאשם 2 ניגש לעבר חלון רכבו של המתלונן ודקר אותו בגבו, ואילו הנאשם 1 דקר את המתלונן פעמיים בכתפו הימנית ופעם אחת בכף ידו מהכיוון האחר.

שוטרים אשר היו במקום ניסו לעצור את הנאשמים, אך אלו החלו להימלט עם רכבם תוך שהם נוגחים את רכבו של השוטר, וממשיכים לנסוע במהירות בדרך חברון בירושלים, תוך עקיפת כלי רכב אחרים בפראות.

השניים המשיכו ועברו בצמתים בהם דלקו רמזורים אדומים וגרמו למשתמשים אחרים בדרך לברוח מפניהם, עד אשר התנגשו במשאית שעמדה בצד הכביש וגרמו לה נזק בסך 15,000 ₪.

לאחר ההתנגשות במשאית, ברחו השניים רגלית וניסו להימלט מהמעצר.

נוכח מעשיהם, נגרמו למתלונן ארבעה חתכים, בחלקים שונים בגופו וכולם הצריכו תפרים וחיבשה בבית החולים.

לנוכח מעשיהם אלה, הורשעו הנאשמים בעבירות פציעה כשהעברין מזוין, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושתי עבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיפים 335(א)(1)+29(א), 186(א), 275 ו-413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשם 2 הורשע, בנוסף לכך, בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

נאשם 2, מוסלם עודה, צירף 4 תיקים נוספים והורשע על פי הודאתו בעבירות שפורטו בכתבי האישום, כפי שיפורט להלן.

ת.פ. 66952-03-19

בכתב האישום בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, לאחר שביום 15.9.18, גנב רכב אשר חנה ברחוב אלי תבין 4 בירושלים, בכך שהניע את הרכב הנ"ל ונסע מהמקום.

ת.פ. 3572-03-20

כתב האישום מתאר כי ביום 26.7.19, נהג הנאשם ברכב פרטי בצומת גת שמנים בירושלים, עקף רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף ולא ציית להוראות השוטרים לעצור.

בתגובה פרקו השוטרים רגלית מהניידת והנאשם ברח מהמקום תוך שהוא ממשיך בנסיעה רצופה תוך שהשוטרים רודפים אחריו והוא לא שעה להוראותיהם. הנאשם עקף את הרכב מימין תוך סיכון התנועה ומשתמשי הדרך, נכנס לציר סמוך תוך אי ציות לתמרור אין כניסה, נסע בניגוד לכיוון התנועה ואילץ הולכי רגל לקפוץ הצידה לצדדים כדי להימנע מפגיעה, עד שנאלץ לעצור, ירד מהרכב, ברח ממנו רגלית עד שנתפס. כל זאת עשה הנאשם בעת שהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה.

בגין כך, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילת בית משפט ונהיגה בקלות ראש לפי סעיף 67 ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970, אי ציות לתמרור 402, עקיפה בדרך לא פנויה תוך חציית קו לבן רצוף, אי ציות לשוטר והעמדת רכב המפריע לתנועה לפי תקנות 22(א) ו-47 (ד) ו-23(א)(1) ו-71 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ת.פ. 35820-04-20

על פי כתב האישום בתיק זה, ביום 14.2.19, הגיע אחר לכניסה לקניון רמות, ושם פגש את מר אמג'ד עווד המוכר לו זה מכבר, איים עליו, ירק על פניו וריסס עליהם גז מדמיע. הנאשם אשר הגיע עימו, קיבל מידי האחר את התרסיס ומסר לו סכין אשר הייתה ברשותו.

האחר השליך לעבר המתלונן אבן והמשיך ואיים עליו במספר אמירות המפורטות בכתב האישום.

בשל כך, הורשע הנאשם יחד עם הנאשם הנוסף בכתב האישום בריבוי עבירות של איומים, עבירה של החזקת אגרופן או סכין ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 29+192(א), 186+29(א), 29+382(א) ו-29(א) לחוק העונשין.

ת.פ. 51992-09-20

ביום 26.7.20, כך מפורט בכתב האישום, הפר הנאשם הוראה חוקית אשר לפיה היה עליו לשהות במעצר בית מלא, אך הוא נסע ברכב כאשר הוא אינו מפקח בידי מפקח כנדרש.

בעת שהבחינו בו שוטרים בסמוך לשעה 2:00 בבוקר וניסו ללכוד אותו, הנאשם נמלט לעבר גג בית משפחתו.

אחרים אשר היו במקום החלו להשליך סלעים לעבר לוחמי מג"ב אשר דלקו אחר הנאשם ובסופו של דבר נלכד הנאשם.

בגין כך הורשע הנאשם ב-4 עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי לפי סעיפים 287(א) ו-275 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן בעניין הנאשם 2

מן התסקיר עולה כי הנאשם בן 21 שנים. טרם מעצרו התארס והתגורר בבית משפחתו בסילואן בירושלים.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד ולמד קורס ספרות ולדבריו, נפגע לפני כארבע שנים בראשו על ידי כוחות הביטחון, ללא סיבה.

לאחר שעזב את לימודיו, אביו פתח עבורו חנות מכולת, ובה עבד במשך מספר חודשים ובהמשך עבד במוסך.

הנאשם הוא הצעיר מבין 5 ילדים במשפחתו. הוריו סובלים ממחלות קשות.

הנאשם מסר כי לאחר שעזב את לימודיו חבר לנוער שוליים ובילה עימם בניגוד לרצון הוריו, וכיום הוא מתבייש במעשיו מפני הוריו, אשר כל השנים ביקשו את טובתו.

הנאשם ביטא חרטה ביחס למעשיו, הוא גילה הבנה כי פעל ללא שיקול דעת וכי למעשיו מחירים קשים המשפיעים על חייו, וכן ביטא שאיפה לניהול אורח חיים תקין, אך לצד זאת התקשה לקחת אחריות על חלק מהעבירות ולאורך השנים עלו קשיים בהתנהלותו שהתבטאו בקונפליקטים עם גורמי החוק.

לבסוף, שירות המבחן מסר כי לאחר שלקח בחשבון כי מדובר בבחור צעיר הנמצא בתהליך גיבוש זהותו העצמית ואשר ביטא חרטה והבנה למעשיו והשלכותיהם, אך תוך התייחסות לדפוסי אישיותו ונטייתו לפעולה אימפולסיבית, קשייו להציב גבולות ברורים ולאור ריבוי וחומרת העבירות, המלצתו היא למאסר בפועל.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה באשר לתיק העיקרי, כי מעשיהם של הנאשמים חמורים ביותר, שכן מדובר בערכים מוגנים העומדים בלב ליבו של ההליך הפלילי ויש להוקיע מעשים אלה בחומרה יתרה ולקבוע ענישה והלמת ומתריעה.

הנאשמים פגעו בערכים של הגנה על חיי אדם, הזכות לחיים ושלמות הגוף, שמירה על שלום הציבור ובטחונו.

מדובר בפגיעה מתוכננת היטב אשר גרמה פציעות חמורות למתלונן, תוך שימוש בסכינים שהנאשמים הצטיידו בהם מבעוד מועד במטרה לפגוע במתלונן ובנוסף ביצעו עבירת נהיגה פוזת וסיכנו את כלל משתמשי הדרך. הנאשמים פצעו את המתלונן באופן חמור, דקרו אותו שוב ושוב ולא השאירו לו אפשרות להימלט.

הנאשמים גרמו במעשיהם נזק למתלונן אשר חייב טיפול רפואי ב-4 חתכים שגרמו לו, אשר כולם הצריכו תפרים וחבישות.

כאשר המאשימה ביקשה מהמתלונן להגיע למסור עדות, הוא אמר כי הוא לא מכיר את המתלוננים ומדובר באדם שחושש להגיע לבית המשפט.

לפיכך טענה המאשימה למתחם שנע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בתיק העיקרי כאשר את הנאשם 1 יש למקם בחלקו המרכזי ולהשית עליו 22 חודשי מאסר בפועל, להפעיל 7 חודשי מאסר על תנאי, מאסר על תנאי משמעותי וחדש, פיצוי למתלוננים- בעל המשאית והנדקר, התחייבות, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל וכן פסילה מותנית.

אשר למתחמי הענישה ביחס לנאשם 2, טענה המאשימה כיבת"פ 51992-09-20 נע המתחם בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, בת"פ 35820-04-20 - למתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, נוסף לפיצוי לע"ת 2. בת"פ 3572-03-20 - למתחם הנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל ובת"פ 66952-03-19 - למתחם הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

בשל נתוניו של הנאשם, ביקשה המאשימה למקומו בחלקו המרכזי עליון של כל אחד מהמתחמים, תוך חפיפה חלקית הלוקחת בחשבון את צירוף התיקים, **וסך הכל להשית עליו עונש שלא יפחת מ-4 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה משמעותי, הפעלה של התחייבות אשר מקורה בת"פ 46155-1-18, התחייבות משמעותית, קנס משמעותי, פיצוי משמעותי למתלוננים ופסילת רישיון נהיגה שלא תפחת משנתיים.**

עוד ביקשה המאשימה להפעיל שתי פסילות רישיון הנהיגה בעניינו של הנאשם 2 מתת"ע 6805-08-18 וכן תת"ע 3105-08-18, כך שסך הכל יופעלו 7 חודשי פסילה.

המאשימה הוסיפה שהנאשם שתי ביצע עבירות נוספות, תוך כדי ניהול הליך זה, והתיקים שצירף מעידים על הזלזול של הנאשם כלפי החוק וקורבנותיו.

ב"כ הנאשם 1 טען מנגד, כי הנאשם עצור עד תום ההליכים בהליך זה, מזה 17 חודשים, ולא בתיק אחר, כפי שטענה המאשימה.

לשיטתו, הנאשם הוא בחור צעיר בן 21.5, אך הרשעתו היחידה היא מבית המשפט המחוזי שם הושתו עליו 20 חודשי מאסר ובית המשפט העליון המירם ל-15 חודשים.

אמנם העבירות אינן פשוטות, אך הנאשם 1 דקר את המתלונן 2 דקירות בכתף ואחת ביד, לא יוחסה לו נהיגה פוזת, המתחם לו עתרה המאשימה הינו גבוה מדי לעבירות שהנאשם ביצע, שכן במקרים דומים נקבע מתחם הנע בין 8 ל-24 חודשים, והנאשם אינו נמצא ברף העליון.

הנאשם מאורס ויש לסיים את עניינו ולהחזירו לחברה כאזרח ולא כעבריין, בנוסף, הוא עובר בבית המעצר תהליך, ויש למקמו **בתחתית- אמצע** של המתחם העונשי, ולהטיל את המאסר המותנה בחופף, כך שיש להסתפק בתקופת מעצרו, כולל הפעלת התנאי.

ב"כ הנאשם 2 טען כי המתחמים להם טענה המאשימה מנותקים מהמציאות ולא נסמכים על פסיקה.

לדבריו, שני הנאשמים עצורים עד תום ההליכים בתיק זה, ואין להתעלם מתקופה זו אשר בה נשללו מהם זכויותיהם כאסירים.

הנאשם 2 שפוט בתיק אחר למשך 32 חודשים, ובקשת המאשימה למעצר עד תום ההליכים בתיק זה, פגעה בו, ולכן יש לנכות תקופה זו מכל עונש מאסר שייגזר עליו.

הנאשם הוא צעיר מאורס ובכוונתו להתחתן לאחר ריצוי העונש. הוא הודה במיוחס לו וצירף את התיקים הנוספים שכן בכוונתו "לנקות שולחן" ולסיים את כל ההליכים העומדים נגדו ולפתוח דף חדש.

הנאשם הודה בכל כתבי האישום, נטל אחריות, הביע חרטה וזאת מבלי לנסות ולבצע תיקונים באותם כתבי אישום.

כל התיקים, למעט התיק העיקרי, עוסקים בעבירות אשר בוצעו לפני התיק המחוזי בת"פ 58524-11-19 בגינו נשפט ל-32 חודשי מאסר, ביום 2.12.20 ויש לזקוף לחובת המאשימה את העובדה שתיקים אלה לא צורפו לתיק המחוזי.

אשר לתיק העיקרי, טען הסנגור, כי הוא לא מקל ראש באירוע, אך תוצאתו של האירוע מלמדת שלא מדובר בפגיעה ברף הגבוה אלא בפציעות שטחיות וקלות.

הסנגור הפנה לפסיקה שעל פיה טען למתחם עונשי הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בתיק העיקרי ויש למקם את הנאשם 2 בחלקו התחתון של המתחם.

ביחס לת"פ 35820-04-20, טען כי מדובר בתקיפה סתם, אשר חלקו של הנאשם כאן הוא מזערי בה. הוא לא תקף, לא איים, לא ירד מהרכב ולא בא במגע עם המתלונן. למרות זאת, הודה במיוחס לו מעצם היותו במקום ולאור הטענה שנתן את הסכין לנאשם 1. על הנאשם 1 נגזרו עונש של 6 חודשים ושבועיים בעבודות שירות, לאחר שצירף תיק נוסף של פציעה ולכן, העונש הראוי לנאשם לא יעלה על 3 חודשי מאסר בפועל.

לגבי ת"פ 66952-03-19 נטען כי מדובר בגניבת רכב, שאותה הנאשם ביצע כאשר היה על סף קטינות, בן 18.5, ועל תיק זה נודע לנאשם רק לאחר שריצה את עונשו בגין התיק בבית המשפט המחוזי. הרכב הוחזר לבעלים ולנוכח נסיבותיו של הנאשם, מתחם הענישה צריך להיות בין מספר חודשים אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים, ואת הנאשם יש למקם בתחתיתו.

ביחס לתיק האחרון, ת"פ 3572-03-20, מבית המשפט לתעבורה, טען הסנגור כי מדובר בתיק שיכול להסתיים ב-5 ימי מאסר ובפסילה שלא תעלה על 6 חודשים.

לכן, סבור הסנגור, כי בגין מכלול התיקים שהנאשם הורשע בהם, העונש הראוי במצטבר, **לא יעלה על 20 חודשי מאסר, מהם תנוכה התקופה בה שהה במעצר עד לתום ההליכים.**

עוד ביקש הסנגור להימנע מהשתת פיצוי או קנס בשל נסיבותיו האישיות ובשל היותו במעצר כמעט מעל לשנתיים.

הנאשם 1 בדברו האחרון, אמר כי הוא מצר על מעשיו ומשלם על הטעות שעשה. הוא מסר שהוא והנאשם האחר שילמו למתלונן, היו בביתו והוא היה בביתם, הוא נדר נדר מפורש שלא לעשות את המעשים שוב, בכוונתו להתחתן, לעזוב את ירושלים ולגור באילת.

נאשם 2 אמר כי הוא מתנצל על מה שקרה, הוא ביצע את העבירות כאשר היה קטין, אך הוא גדל והבין כי מעשיו הם טעות. הוא אמר שהוא לא רוצה לגדול בין עבריינים, הוא רוצה לעבור טיפול ולשוב הביתה במהרה. הוא ביקש לשוב לטוב, לחזור להוריו החולים, להיות לידם ולעזור להם. ארוסתו לומדת פסיכולוגיה במכללת הדסה והוא מבקש לפתוח חיים חדשים עמה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בתיק העיקרי הם הגנה על שלום האדם, בריאותו וגופו- ערכים שעוגנו בחוק היסוד: כבוד האדם וחירותו.

עוד פגעו מעשי הנאשמים בערכים של שמירה על החוק והסדר הציבורי וזאת בעבירה של הפרעה לשוטט ובערך הקניין בעבירות החבלה במזיד ברכב.

נסיבות כתב האישום מלמדות על אירוע מתוכנן, אשר במהלכו חברו הנאשמים זה לזה כדי לפגוע במתלונן אשר נהג ברכב אחר.

הנאשמים יצאו מרכבם, שניהם יחד, ובאמצעות סכינים דקרו את המתלונן בחלקי גופו השונים, כשהוא נתון לחסדיהם בתוך רכבו. דו"ח חדר המיון שהגישה המאשימה תיאר כי לנאשם נגרמו 4 חתכים שטחיים, אשר כולם נדרשו לשטיפות ותפירות, והמתלונן נזקק גם לחיסון טטנוס בעקבות פציעתו.

למזלו של המתלונן, שוטט סיור שהיה במקום הבחין במעשי הנאשמים והפעיל את אורות הניידת, ורק אז נמלטו הנאשמים לעבר רכבם.

בכך לא נגמר האירוע, ובכך לא תמו הנזקים שהנאשמים המשיכו לגרום.

הנאשמים ביקשו להימלט מהשוטט, ובנתיב הימלטותם, ניגחו את ניידת הסיור וגרמו לה נזק בכנף הקדמית. הם נסעו במהירות, תוך עקיפת כלי רכב, תוך כדי מנוסה מהניידת. הם חצו נתיבים, עברו ברמזורים אדומים וזגזגו בין כלי הרכב הנוסעים באופן אשר כמעט לגרם למספר תאונות. הנאשמים המשיכו ונסעו בתוך שכונת מגורים, במהירות מואצת, תוך ביצוע פניות חדות ובחריקת בלמים- כל זאת עד אשר התנגשו במשאית וגרמו לה נזק רב בשווי של 15,000 ₪.

גם לאחר ההתנגשות במשאית, המשיכו הנאשמים במנוסה רגלית, והתחבאו.

מעבר לפגיעה הקשה במתלונן אשר אותו הנאשמים פצעו, פציעות אשר דרשו תפרים וחבישה במספר אזורים בגופו, נוסף לנזק שגרמו לניידת ולמשאית, במעשיהם של הנאשמים היה פוטנציאל לנזקים משמעותיים נוספים- שכן בנהיגתם הם סיכנו את כל משתמשי הדרך, עוברי אורח תמימים, אשר בעל כורחם היו חשופים לנהיגתם הפרועה, תוך כדי ניסיון הימלטותם מהדין.

הנאשמים ראו לנגד עיניהם את טובתם ואת רצונם בלבד- הם חברו לפציעתו של המתלונן ולאחר שסיימו לפגוע ולפצוע אותו, החלו במנוסה שגרמה לנזק כלכלי משמעותי ועשויה הייתה לגרום לפגיעה בחיי אדם.

הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות אלה היא משמעותית ביותר. הגם שקיימות פציעות קשות יותר, והחתכים שנגרמו למתלונן היו שטחיים, עדיין מדובר בפגיעה משמעותית בגופו, בריאותו ובטחונו האישי.

כך גם הפגיעה הכלכלית במשאית ונגיחת ניידת הסיור המשטרית ופוטנציאל הנזק כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים-

כל אלה מעידים שלפני עבירות שבוצעו בנסיבות קשות, תוך ששני הנאשמים מצוידים בסכינים ומהווים סכנה של ממש לציבור.

יודגש כי מי שנהג ברכב כל אותה העת הוא הנאשם 2, ולכן הוא הורשע בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב, בעוד שהנאשם 1 לא הורשע בעבירה זו.

הנאשם 2 הוא אשר נהג ברכב באופן המסוכן, תוך שהוא פוגע שוב ושוב בזולת, בשלוות נפשו, ברכושו, בסביבתו השלווה בכבישי העיר והכל תוך זלזול בלתי פוסק בשוטרים, בחוק אותו הם מייצגים ובמטרתם להשליט סדר ובטיחות ברחובות ולכן חלקו בביצוע העבירות משמעותי יותר והוא יוצב חלקו הגבוה יותר של מתחם הענישה ההולם.

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור כאן, ותוך התחשבות בפסיקה שהציגו הצדדים ובענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר, זאת נוסף לעונשים נלווים.**

מתחמי הענישה לעבירות שבהן הורשע הנאשם 2 בתיקים המצורפים

מתחם הענישה בת.פ. 66952-03-19

עבירת גניבת הרכב בה הורשע הנאשם פוגעת בערך המוגן של זכות הקניין, ומעבר לפגיעה בקניינית גלומה בעבירות אלה, שהיו למכת מדינה, גם פגיעה בשלוות יומם של בעלי כלי הרכב, הנקלעים למצב של חוסר נוחות ועגמת נפש לנוכח גניבת ברכבם.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, גניבת הרכב תוך התנעתו, באופן מתוכנן לאחר שהנאשם ככל הנראה השיג מפתח מתאים מבעוד מועד, **הרי שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 8 ל-20 חודשי מאסר.**

מתחם הענישה בת.פ. 3572-03-20

עבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם בתיק זה נועדו להגן על הציבור מפני נהגים הנוהגים באופן פרוץ תוך הפרת חוקי התנועה וכך מסכנים את הציבור.

נהגים אלה הם הגורמים לתאונות קשות, תאונות ההורסות את חייהן של משפחות רבות, משפחות ההופכות למשפחות שכולות לאחר שיקיריהן נפלו קרבן בכביש שהפך בעטיים של אותם נהגים לזירת קרב עקובה מדם.

נסיבות האישום כאן מלמדות כי הנאשם פעל מראשית האירוע באופן מכוון, בניגוד לחוקי תנועה משמעותיים אשר הפרתם יוצרת סיכון ממשי לחיי המשתמשים האחרים בדרך.

כאשר השוטרים הבחינו במעשיו של הנאשם והורו לו לעצור, החל הנאשם במנוסה מהם, תוך שהוא ממשיך ומסכן את הציבור בנהיגתו, עד כי הולכי רגל נאלצו לקפוץ כדי להימנע מפגיעה בהם. לאחר מכן, המשיך במנוסה רגלית.

כל זאת עשה הנאשם, תוך שהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה, ומבלי שנהיגתו מבוטחת כחוק.

הנאשם הפגין באירוע זה זלזול בחיי אדם, בוז וחוסר מורא מהשוטרים, כנציגי החוק. הוא פעל באופן משולח רסן, תוך שהוא פוגע בערכים החברתיים באופן קשה, ורק למרבה המזל האירוע לא הביא לאבדות בנפש.

נסיבות האירוע, הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות דומות, מלמדים כי **מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 4 ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

מתחם העונש בת"פ 51992-09-20

העבירה של הפרת הוראה חוקית נועדה לשמור על כיבוד החוק וציות להחלטות שיפוטיות. הפרתה- משמעה פגיעה, זלזול ורמיסתן של החלטות שיפוטיות. לא רק כבודה של המערכת המשפטית נפגע כתוצאה מביצועה, אלא העצורים בכללם, אשר האמון אשר בתי המשפט נותנים בהם מופר ונסדק באותן עבירות.

הנאשם הפר את תנאי המעצר שקבע עבורו בית המשפט 4 פעמים. בית המשפט נתן בנאשם אמון ואפשר את מעצרו מחוץ לבית המעצר, תוך קביעת תנאים אשר משמעותם היא מתן אמון בנאשם, אך הנאשם בז לצווים השיפוטיים בעניינו וברגל גסה, הפר את האמון שניתן בו.

כאשר הבחינו השוטרים בנאשם, הנאשם ברח מהם ובעת שהשוטרים דלקו אחריו, וכאשר הגיעו למקום המצאו של הנאשם, על גג בית משפחתו, השליכו גורמים שזהותם אינה ידוע, סלעים לעבר הלוחמים, מגובה של 10-15 מטרים.

תעוזתו של הנאשם, הבוז שהביע כלפי החלטות בית המשפט, ביזוי השוטרים והניסיון לפגוע במלאכת הקודש שהם עושים- כל אלה מלמדים על החומרה הרבה במעשיו של הנאשם.

בהתחשב בנסיבות אלה, בערכים המוגנים הנפגעים ובמדיניות הענישה הנוהגת, **מתחם הענישה נע במקרה זה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 35820-04-20

כתב אישום זה מתאר עבירה של איומים, בה מוגן הערך החברתי של שמירה על כבוד האדם, על חופש בחירתו ושלוות נפשו. עוד מצוינות בו עבירות של החזקת סכין ותקיפה סתם, בהן מוגנים הערכים של שמירה על שלום האדם, בריאותו וכבודו.

מדובר בעבירות חמורות אשר הפגיעה באחרים היא בלב ליבן. עם זאת, עיון בכתב האישום מלמד כי על אף שהנאשם 2 חבר לאדם אחר לצורך ביצוע עבירות אלה, הרי שהאדם האחר הוא שהיה הדומיננטי והמבצע העיקרי של העבירות, ואילו חלקו של הנאשם באירוע היה פסיבי יותר.

הנאשם האחר הוא אשר השמיע את דברי האיום באזניו של המתלונן, הוא אשר קרב אל האחר כשסכין בידו והוא אשר

השליך אבן לעברו.

עם זאת, הנאשם 2 הוא בעל הרכב שבו נסעו השניים, הוא אשר מסר לאדם האחר את הסכין אשר שימשה אותו והוא היה צד פעיל, גם אם פסיבי יותר, בביצוע העבירות. עמידתו עם האחר בצוותא אל מול המתלונן, יצרה סיכון ממשי לשלומם ומדובר באירוע אלים וחמור שהנאשם ביצע במסגרתו את העבירות, על כל המשתמע מכך.

בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות אלה, ובענישה הנוהגת במקרים דומים, הרי **שמתחם העונש ההולם מקרה זה נע בין מאסר קצר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר נוסף לעונשים נלווים.**

העונשים המתאימים

הנאשם 1

הנאשם 1, יליד שנת 1999, בן כ- 23 שנים כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך את הצורך בניהול משפט.

לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות של תקיפה על ידי שניים או יותר ועבירות ממניע גזעני, בגין ריצה 13 חודשי מאסר בפועל ואשר בגינו הוטל עליו גם מאסר מותנה בן 7 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע, אשר הוא חב הפעלה בתיק זה (ת"פ 29650-01-18).

באותו מקרה, הורשע הנאשם בעבירות אלה, לאחר שחבר לאדם אחר ויחד עמו, השפילו שני אחים חרדים, קשרו את פאותיהם זו לזו ואילצו אותם לשנן הצהרות ופסוקים מהצהרת האמונה האיסלמית.

סוג העבירות שהנאשם ביצע, העובדה שהנאשם שב וביצע עבירות אלימות בתיק דנן, זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר, וביועדו כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי אשר יופעל אם ישוב ויבצע עבירות- כל אלה מלמדים כי לפני אדם שאלימות היא דרכו, שהליכים משפטיים ועונשי מאסר בפועל ובתנאי - אינם מרתיעים אותו, והוא לא הגיע לתובנות הנדרשות לאחר הליכים קודמים.

הנאשם ביצע את העבירות כאן לפני כשנה וחצי, כאשר היה בן 21 שנים, כך שנתתי דעתי גם לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. אין חולק, כי גם כליאתו בבית סוהר, בגילו הצעיר, לא תהא קלה עבורו. עם זאת, לא מדובר באדם אשר נשלח לבית האסורים לראשונה בחייו.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, הוא תיאר כי גמל בלבו לא לשוב עוד על מעשים דומים ואף סיפר כי השלים עם המתלונן ולא יחזור עוד לבצע עבירות. אל מול דבריו, טענה ב"כ המאשימה כי המתלונן סירב להגיע להעיד, שכן הוא חושש להגיע לבית המשפט.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עצור מזה 17 חודשים במסגרת תיק זה, ולכן יש להתחשב בימי מעצרו. לעומתו, טענה המאשימה כי מעצרו של הנאשם הוא פרי תיק אחר המתקיים נגדו.

החלטת בית המשפט מיום 2.2.21 מלמדת כי במסגרת הליכי המעצר הקשורים לתיק זה, הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם, עם זאת, בד בבד היה הנאשם עצור במסגרת תיק בית המשפט המחוזי המתנהל נגדו. משום כך קיימת מחלוקת האם ובאיזו מידה יש להתחשב בימי מעצרו- שכן הנאשם עצור מזה 17 חודשים. ברי, כי אין להרשות "כפל מבצעים", וכל עונש אשר יוטל במסגרת תיק זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם בגין תיקים אחרים (ככל שיש כאלו) ובניכוי ימי מעצרו ככל שהם משויכים לתיק זה וככל שהם לא נוכו עבור תיק אחר.

הנאשם 2

הנאשם 2, יליד שנת 2000, בן כ-21 שנים כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו. בנוסף, צירף הנאשם 4 תיקים נוספים, הודה והורשע גם בעבירות שיוחסו לו בהם. צירוף התיקים, הודאת הנאשם במכלול העבירות, מלמדות כי הנאשם נוטל אחריות על המעשים ושואף להותיר אותם מאחור.

לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד וזאת על אף גילו הצעיר. הוא הורשע בשנת 2020 בבית המשפט המחוזי בעבירות של סחר בסמים קשים וסחר בנשק, ובגין כך נגזרו עליו 32 חודשי מאסר. עוד לחובתו תיק קודם מבית המשפט לנוער, שם הוטלו עליו צו שירות לתועלת הציבור והתחייבות חבת הפעלה כאן.

בנוסף, לחובת הנאשם עבר תעבורתי הכולל 8 הרשעות בעבירות אותן ביצע בין השנים 2017-2019, עבירות הרלוונטיות לעניינו כאן, לאחר שגם כאן הורשע הנאשם בעבירות תעבורה.

מכלול הרשעות העבר של הנאשם, החזרה על העבירות במכלול התיקים המצורפים אשר לפניו וכן סוג העבירות שהנאשם הורשע בהן- כל אלה מלמדים על אדם חסר מורא, אדם שהאלימות, התוקפנות, הזלזול בחוק והתעוזה מאפיינים אותו ואת דרכו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מלמד כי כבר בילדותו התגלו בעיות בהתנהגותו, אך עם זאת, משפחתו דואגת לו ורוצה בטובתו.

במקרה דנן מתאר הנאשם 2 כי הוא חבר לאחר עזיבתו את לימודיו לקבוצת שוליים ואיתם ובעידודם החל לבצע את העבירות המיוחסות לו והוא נוטל אחריות אשר איננה מלאה על מעשים אלו והמלצת שירות המבחן הינה למאסר בפועל, זאת לאחר ששירות המבחן בחן את מכלול שיקוליו האישיים של הנאשם.

בחירתו של הנאשם בחיי הפשע פעם אחר פעם, עבירה אחר עבירה ואירוע אחר אירוע, וכפי שמתאר שירות המבחן -

כל עוד לא הציב הנאשם לעצמו גבולות, הרי שאין בידו דרך של ממש למנוע מעצמו לעבור עבירות נוספות, ולנוכח כל אלו, מקומו צריך שיעמוד על חלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם, תוך שהבאתי בחשבון שיקולי את העובדה כי הנאשם עצמו מרצה כיום מאסר בשל עבירות אחרות המיוחסות לו.

סוף דבר

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור כאן, שקלתי את מכלול השיקולים- שיקולי הענישה הנדרשים ושיקוליהם של הנאשמים, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1

1. 17 חודשי מאסר לריצוי בפועל. עונש זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אשר נגזר על הנאשם ובניכוי ימי מעצרו המשויכים לתיק דנן ובלבד שלא נוכו עבור כל עונש אחר אשר נגזר על הנאשם שלא במסגרתו של תיק זה.
2. מופעל בזאת מאסר מותנה שמקורו בת"פ 18-01-29650, וזאת למשך 7 חודשים. מאסר זה יתווסף לעונש המאסר האמור בסעיף 1. הנאשם יירצה, אם כן, 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל ממש כמפורט בסעיף 1.
3. מאסר מותנה למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה.
4. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו. הנאשם הבין והתחייב.
5. קנס בסך של 2,000 ₪, אשר ישולם עד יום 1.5.23, או 30 ימי מאסר תמורתו.
6. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.10.22.
7. פיצוי לבעל המשאית בתיק העיקרי בסך של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.22.

לנאשם 2

1. 33 חודשי מאסר לריצוי בפועל. עונש זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אשר נגזר על הנאשם ובניכוי ימי מעצרו המשויכים לתיק דנן ובלבד שלא נוכו עבור כל עונש אחר אשר נגזר על הנאשם שלא במסגרתו של תיק זה.
2. מאסר מותנה למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה.
3. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו. הנאשם הבין והתחייב.
4. קנס בסך של 3,000 ₪, אשר ישולם עד יום 1.5.24, או 30 ימי מאסר תמורתו.
5. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.10.22.
6. פיצוי לבעל המשאית בתיק העיקרי בסך של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.23.
7. פיצוי לע"ת בת"פ 35820-04-20 בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.23.
8. פסילת הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך שנה מיום שחרורו. הרישיון, ככל שקיים, יופקד עד ליום 1.8.22.
9. פסילת הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי ולמשך 3 שנים אם יעבור על כך אחת מעבירות התעבורה שבהן הורשע בהליך זה.
10. מופעלת בזאת פסילת הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה מתת"ע 6805-08-18 וכן תת"ע 3105-08-18, סך הכל הפעלה למשך 7 חודשים. הפעלה זו תופעל במצטבר לעונש הפסילה האמור בסעיף 7 כך שרישיונו של הנאשם יפסל למשך 19 חודשים מיום שחרורו ממאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.